

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 22. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 8 til L 124 efter ønske fra Kristian Hegaard (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 8 til L 124:

Vil ministeren forklare, hvordan en borger skal kunne tilbagevise et rygte i et medie, såfremt der ikke gives borgeren en begrundelse, idet der lægges op til, der ikke er tale om en afgørelse med dertilhørende krav om bl.a. begrundelse og partshøring?

Svar:

Med lovforslaget foreslås det, at en persons ret til yderligere støtte ved repatriering kan bortfalde, hvis der foreligger oplysninger om forhold fra tiden efter repatrieringen, som ville udelukke en udlænding fra opholdstilladelse her i landet under henvisning til, at personen må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, at personen anses for omfattet af udelukkelsesgrundene i artikel 1 F i FN's Flygtningekonvention (krigsforbrydelser m.m.), at personen uden for landet er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, såfremt pådømmelsen var sket her i landet, at der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for landet har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, eller at personen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

Bortfald af yderligere støtte ved repatriering er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det betyder bl.a., at der skal ske forudgående partshøring og gives en begrundelse for, hvorfor støtten bortfalder.

Efter lovforslaget er det Udlændingestyrelsen, der vil skulle vurdere, om der foreligger oplysninger om forhold, som ville udelukke en udlænding fra opholdstilladelse her i landet under henvisning til de ovenfor anførte grunde. Af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i repatrieringslovens § 9 b, stk. 4, 1. pkt., fremgår det bl.a., at Udlændingestyrelsen på baggrund af de foreliggende oplysninger vil skulle vurdere, om der er grundlag for at se nærmere på, hvorvidt forholdet

8. januar 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 24368
Akt-id 1490580

er omfattet af de anførte udelukkelsesgrunde, idet det i givet fald forudsættes, at der typisk i første omgang vil skulle foretages partshøring af den repatrierede person i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19. I partshøringen vil udlændingen skulle gøres opmærksom på de oplysninger, som er modtaget, og udlændingen vil skulle anmodes om sine bemærkninger hertil. I sager, hvor Rigsadvokaten vurderer, at en udlænding ville blive udvist, forudsættes det med lovforslaget, at Udlændingestyrelsen typisk vil skulle partshøre udlændingen på ny. Pågældende vil i forbindelse med partshøringen blive gjort bekendt med oplysningerne og have mulighed for at komme med eventuelle bemærkninger hertil. Udlændingestyrelsen vil herefter skulle afgive en vurdering i sagen til kommunalbestyrelsen på grundlag af omstændighederne i den enkelte sag. Vurderingen vil skulle begrundes.

Med lovforslaget foreslås det endvidere, at udbetaling af yderligere støtte tilbageholdes, når der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at der foreligger et forhold, som kan føre til bortfald af yderligere støtte. Desuden foreslås det, at kommunalbestyrelsens tilkendegivelse over for den repatrierede person om at tilbageholde udbetaling af yderligere støtte ved repatriering ikke en afgørelse. Der skal således bl.a. ikke ske partshøring eller gives en begrundelse for, hvorfor støtten tilbageholdes, ligesom der ikke kan klages over Udlændingestyrelsens vurdering til brug for tilkendegivelsen om, at støtten tilbageholdes. I den forbindelse anføres det, at retstilstanden også uden den foreslåede bestemmelse ville være, at kommunalbestyrelsens tilkendegivelse til en person om, at støtten tilbageholdes, ikke ville være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, men en procesledende beslutning, idet der herved kan lægges vægt på, at tilkendegivelsen ikke afgør, om den repatrierede person fortsat har ret til støtte og dermed afslutter sagen, men derimod kan betragtes på linje med en foreløbig justering af en løbende udbetaling. Spørgsmålet kan dog give anledning til en vis tvivl, idet der er tale om en beslutning med midlertidige faktiske virkninger for den pågældende, og formålet med denne foreslåede bestemmelse er således at sikre, at der ikke er uklarhed om retstilstanden. Om formålet med forslaget om tilbageholdelse og om, at tilkendegivelsen om tilbageholdelse ikke er en afgørelse, henvises til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 7 til L 124 fra Udlændinge- og Integrationsudvalget.

Det forhold, at tilkendegivelsen om at tilbageholde yderligere støtte ved repatriering ikke er en afgørelse, ændrer imidlertid ikke ved, at selve beslutningen om bortfald af yderligere støtte ved repatriering er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og at der som anført ovenfor skal ske forudgående partshøring og gives en begrundelse for, hvorfor støtten bortfalder.

Mattias Tesfaye

/

Jesper Gori